

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink

**Minden Vasárnap délelőtt 9,45 órakor Istentisztelet.
Minden Csütörtökön este 17,30 órakor Bibliaóra.
Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a
gyermekkel!**

Mindenkit arra buzdítunk, hogy akár az egyéni, akár közös **Bibliaolvasásnál** vegyük igénybe az idei Bibliaolvasó naptár beosztását, mert így együtt haladhatunk a Biblia igéinek megismerésében, amit természetesen meg is kell élnünk.

**Jó, ha tudja mindenki,
hogy Gyülekezetünk honlapjának címe az interneten:**

www.elsoszeretet.hu

**ha valaki ezt megkeresi és a
LETÖLTÉSEK
címre kattint, letölthető prédikációkat talál.**

Nyolc dolog, amiért teljes odaadással imádkozunk:

1. A Közösség felső vezetőiért, és az Országos Presbitériumért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoráért, Fábíán Tamás testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattelvéiért .
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezetért és az ott szolgálatot teljesítő Németi Zsoltért és Izabellért.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, hogy minél előbb rendeljen az Úr lelkipásztort számukra.
7. A börtönmisszióért, Hajnal László testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának mielőbbi helyreállításáért.

„...és megesék rajta a szíve...”

„És felkelvén, elméne az ő atyjához. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atya, és megesék rajta a szíve, és odafutván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt.”

Az Úr Jézus példázata nyomán különös gondolat foglalkoztat. Az Atya szíve akkor indult irgalmasságra, amikor meglátta az atyai ház felé vánszorgó, szennyes és tépett ruhájú tékozló fiát. A példázatot értelmezve tudnunk kell, hogy itt Istenről van szó, aki Mindentudó és Mindenható, tehát mindenütt, mindig és mindent lát. Akkor vajon miért hangsúlyozza az Úr Jézus példázatában ezt a mozzanatot: *„...meglátá őt az ő atya...”*?

Az a gondolatom, hogy a tékozló fiúnak abba a helyzetbe kellett kerülnie, hogy az atya meglássa őt. Ez a helyzet pedig, (1) egy **döntő felismerésből**, (2) **megbánásból**, (3) **megvallásból** (4) **elhatározásból** (5) és **annak végrehajtásából** állt. Így került oda, hogy meglássa őt az atya és ekkor indult meg, azaz könyörült meg rajta. Itt nem ér véget az, amit az Atya tesz a megtérővel.

Milyen nagy szeretet az, ami arra készíti Öt, hogy odafusson hazatérő fiához, és ne riadjon vissza szennyes állapotától sem, hanem nyakába esve magához ölelje és megcsókolgassa. A példázatból világosan kitűnik, hogy igazi szeretet nélkül nincs irgalom. E kettő együtt pedig teljes megbocsátást szül!

Fontos látnunk, hogy a hazatérő tékozló fiú semmit nem változtatott bűnbánatán és annak megvallásán az atyai fogadtatás látán! Megmaradt az őszinte és teljes megbánás állapotában. Ez az igei igazság így működik a mindennapi életünkben is: ahhoz, hogy bekerüljünk Isten „látóterébe”, hogy meglásson és megkönyörüljön rajtunk, nekünk is meg kell tennünk a fent felsorolt lépéseket, és ha ezeket megtesszük, akkor működik az Isten szeretetéből fakadó kegyelem! Engedj még ma Isten helyreállító kegyelmének és indulj el... Isten felé!